

ת"פ 29269/08/10 - מדינת ישראל נגד יואב אטיאס

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 29269-08-10 מדינת ישראל נ' אטיאס

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

יואב אטיאס ע"י עו"ד מיכאל הורביץ

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר ונסיון בריחה ממשמורת חוקית.

על פי עובדות כתב האשום, ביום 16.7.09 נחסם רחוב נהר הירדן בבית שמש לתנועת כלי רכב בשל הפרות סדר. הנאשם הגיע למקום במכוניתו וביקש לעקוף החסימה ונסע על המדרכה. השוטרת נטע אהרון שהיתה במקום עצרה את מכוניתו של הנאשם, והנאשם יצא מהמכונית, הניף ידו לעבר השוטרת ואמר לה "לסתום את הפה". שוטר נוסף אשר הגיע למקום, רומן סילקין, הורה לנאשם להציג מסמכי הרישוי שלו על מנת לרשום לו דו"ח תנועה. בתגובה חזר הנאשם לרכבו, הוריד את חולצתו וציצית אותה לבש ואמר לשוטר "אני אראה להם מה זה כל יום סוגרים את הכביש" ואז שב ופנה לשוטר ודרש ממנו כי ישיב לו את רשיונותיו בטרם ירשום לו דו"ח תנועה. השוטר סרב להחזיר לנאשם את הרשיונות והנאשם תפס בידו, דחף אותו וניסה לקחת ממנו את הרשיונות בכח.

השוטר רומן עיכב את הנאשם וקרא לתגבורת של שוטרים נוספים. הנאשם דחף את השוטר רומן בחזקה ופנה לכיוונה של השוטרת נטע על מנת להכותה ואף קילל אותה.

לאחר שנרגע הנאשם, המתין במקום לבואם של שוטרים אשר נקראו למקום, אך אשתו הפריעה לעיכובו, צעקה ומשכה את חולצתו בכח, על מנת לחלצו מידי השוטרים.

למקום הגיעו שני שוטרים נוספים, ראובן כהן וקובי גלביסר, אשר ביקשו מהנאשם להכניס לניידת על מנת לקחתו מהמקום. הנאשם התנגד ועל כן נאלצו השוטרים להשתמש בכח כדי להכניס את הנאשם לניידת. הנאשם התנגד ונאבק בשוטרים. תוך כדי המאבק שרט הנאשם את השוטר קובי בידו, קרע את חולצתו והפיל את משקפיו ארצה. בהמשך, במהלך נסיעת הניידת, פתח הנאשם את דלת הניידת וניסה להמלט מן השוטרים.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל תיקוני כתב אישום ללא הסכמה בענין העונש.

עמדות הצדדים

במסגרת הראיות לעונש העיד השוטר קובי גלביסר. לדבריו המשקפיים אשר נשברו עלו לו כ- 4,200 ש"ח, מכיוון שנזקק לעדשות מיוחדות. כן ציין, כי ההחזר שקיבל מהמשטרה היה כ- 200-300 ש"ח.

ב"כ המאשימה שם דגש על עברו הפלילי של הנאשם, אשר הורשע במספר עבירות דומות, של הפעלת אלימות כלפי עובדי ציבור, ועל חומרת העבירה. עוד התייחס לכך שהנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד למעשיו. לאור אלו ביקש להפעיל מאסר מותנה שלחובת הנאשם, להשית עליו מאסר בפועל לריצוי ממש וכן להטיל עליו פיצוי לשוטר קובי גלביסר אשר את משקפיו שבר.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאתו של הנאשם במיוחס לו ועל חלוף הזמן מאז הארוע. לשיטתו, מאסר מותנה שלחובת הנאשם אינו בר הפעלה, שכן הנאשם הורשע בעבירה שונה מעבירת התנאי (ר' בהמשך). עוד טען, כי אין מקום לפצות את השוטר בגין שבירת משקפיו, שכן השוטר לא הציג קבלה ושיטתו שבירת משקפיים היא בגדר "**סיכון מקצועי**" אותו לקח השוטר על עצמו, שכן "**תפקידו של שוטר סויר כרוך בהתגוששות עם הקהל**".

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה. המדובר ברצף ארוך של התנהגות בריזנית, אשר הסלימה ככל שהתקדם הארוע. תחילתו בנסיעה על מדרכה על מנת לעקוף מחסום משטרה ואחר כך התנהגות מאיימת וגסה כלפי שוטרת אשר מנעה מהנאשם להמשיך ולנסוע על המדרכה. משם התנגד הנאשם לרישום דו"ח תנועה ואף דחף את השוטר רומן וניסה לחטוף מידו את מסמכי הרישוי שלו. אחר כך דחף הנאשם את השוטר רומן פעם נוספת וניסה לתקוף את השוטרת נטע, אגב התנגדות לעיכובו. בשיאו של הארוע שרט הנאשם את השוטר קובי גלביסר והפיל את משקפיו ואף ניסה לברוח מניידת משטרה תוך כדי נסיעה.

חברה שומרת חוק אינה יכולה לקבל התנהגות כזו או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. שוטרי סויר נמצאים בקו החזית של המאבק בעבריינות והשלטת סדר ציבורי. מלאכתם קשה, שוחקת, לא מתגמלת ולעתים רבות גם כפוית טובה. אין מקום להשלים עם פגיעה בהם או הפיכתם לשק חבטות של פורעי חוק. טעונו של ב"כ הנאשם, כאילו שבירת משקפיים היא "**סיכון מקצועי**" אותו שוטר סויר לוקח על עצמו, וכאילו "**תפקידו של שוטר סויר כרוך בהתגוששות עם הקהל**" לא רק שמצדיק הקלה עם הנאשם אלא מחייב החמרה עם מבצעי עבירות דומות, על מנת לעקור מן השורש צורת חשיבה זו ולהעביר את המסר, כי אין שוטר אמור למלא תפקידו תחת איום של פגיעה גופנית או רכושית, אלא לזכות ביחס של כבוד מן האזרח.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות אותן עבר הנאשם הוא מאסר בפועל לריצוי ממש לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי. ר' למשל עפ"ג 45833-02-14.

כמו כן, יש להשית פיצוי לנפגע העבירה, אשר ישקף את הנזק הכספי הישיר אשר נגרם לו. אציין בהקשר זה, כי אני ער לכך שהשוטר לא הציג קבלה על נזקיו. עם זאת, מאז הארוע חלפו מספר שנים, וניתן להבין מדוע השוטר לא שמר הקבלה. עדות השוטר נראתה מהימנה ולא ראיתי להטיל ספק בדבריו ביחס לשווים של המשקפיים אותם שבר הנאשם.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1972. נשוי ואב לששה ילדים ומצפה לילד שביעי (נכון למועד כתיבת גזר הדין). לחובתו שלוש הרשעות קודמות:

בשנת 1999 הורשע בשימוש ברכב ללא רשות ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2003 הורשע בתקיפת עובד ציבור, היזק לרכוש ואיומים ונדון לחודש מאסר בעבודות שירות.

בשנת 2009 הורשע בתקיפת עובד ציבור ונדון לשל"צ ומאסר מותנה, אליו אתייחס בהמשך. הנאשם לא ביצע השל"צ ועל כן ענשו הומר לחודשיים מאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם. מן התסקיר עולה מעורבותו הקודמת של הנאשם בפלילים אשר פורטה למעלה. כן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו, תוך הטלת האחריות להתנהגותו על "גורמים חיצוניים" תוך הצגת עמדה קרבנית. השירות סבור כי ברקע העבירות נגד עובדי הציבור קושי של הנאשם בקבלת סמכות.

עם זאת, להערכת שירות המבחן בשנים האחרונות חלה התמתנות בהתנהלותו של הנאשם המתבטאת גם ביצבות תעסוקתית. לאור אלה, המליץ שירות המבחן על עונש של מאסר בעבודות שירות.

מאז ביצוע העבירות חלפו כחמש שנים. כתב האשום הוגש בסמוך לביצוע העבירה, אך ההליכים בתיק הותלו בשל כך שהנאשם לא אותר עד לשנת 2013, וגם ולאחר שאותר לא התייצב לאחד הדיונים.

מאסר מותנה

ביום 29.3.09 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור בת"פ 5406/08 בבית משפט השלום בירושלים. במסגרת הסדר טיעון נגזרו על הנאשם עונשים שונים ובהם ארבעה חודשי מאסר על תנאי, לגבי נקבע כי "**הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים על העבירה בה הורשע**". לא חלפו חודשים ספורים והנאשם שב וביצע העבירות בהן הורשע. לא מיותר לציין עוד, כי העבירה בה הורשע הנאשם באותו תיק כמעט זהה למעשיו בחלקו הראשון של הארוע: פקח חניה רשם לנאשם דו"ח והנאשם ניסה למשוך מידי הפקח את פנקס הדו"חות, קימט וקרע חלק מהדו"חות, תפס את הפקח בצווארון חולצתו והצמיד אותו לרכבו. לאחר מכן ניסה הנאשם להכניס את הפקח למחסן ואז נמלט מהמקום. בגין מעשיו הורשע שם הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור, עבירה על סעיף 381(ב) לחוק העונשין.

לשיטת ב"כ הנאשם, בשל העובדה שהמאסר המותנה הוא בשל עבירה של תקיפת עובד ציבור ובתיק שלפני הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר, שהיא עבירה שונה לא ניתן להפעיל המאסר המותנה.

לאחר שנתתי דעתי לענין, לא ראיתי ממש בטענה. כלל ידוע הוא, כי בבחינת שאלת הפעלת מאסר מותנה, אין בית המשפט בוחן את רק סעיפי החיקוק אלא - בעיקר - את עובדות העבירה הנוספת בה הורשע הנאשם (ר' למשל ע"פ 49/80, מסילתי נ' מדינת ישראל, רע"פ 6352/12, מחמוד סעדה). בתיק שלפני, תקף הנאשם שוטרים, על מנת להכשילם במילוי תפקידם. אין כל ספק, כי שוטר מהווה עובד ציבור ועל כן עבירה של תקיפת שוטר מהווה מקרה פרטי

של עבירת תקיפת עובד ציבור ועל כן מהווה עבירה נוספת לענין זה. אוסיף על כך את הדמיון הבולט שבין מעשי הנאשם בשני המקרים.

מכאן עולה המסקנה כי המאסר המותנה שלחובת הנאשם הוא בר הפעלה בשל הרשעתו (ולאור העובדה שהנאשם תקף שני שוטרים וניסה לתקוף שוטרת שלישית, ניתן אף לומר כי המאסר המותנה חב הפעלה, אך לאור מתחם העונש אותו קבעתי, שאלה זו כלל אינה עולה).

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי הודאתו במיוחס לו, גם אם נשמעה בחלוף זמן ניכר ובמועד אשר נקבע לשמיעת הוכחות. כן זקפתי לזכותו העובדה שמאז הארוע חלפו כחמש שנים ואת העובדה שמאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לחובת הנאשם זקפתי הרשעותיו הקודמות ובעיקר העובדה שהעבירות מושא תיק זה נעברו פחות מארבעה חודשים לאחר שנגזר דינו בתיק אחר. אדם המבצע עבירות חמורות כאשר מאסר מותנה של ארבעה חודשים תלוי מעליו מעיד כי אין עליו מורא החוק.

כן זקפתי לחובת הנאשם נטילת האחריות החלקית למעשיו, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

מהמקובץ עולה, כי העונש הראוי לנאשם הוא מאסר, לתקופה הנמצאת בצדו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו, וכן הפעלה של המאסר המותנה. לאחר לבטים, לאור הודאת הנאשם, ובעיקר בשל חלוף הזמן, אחפוף המאסר המותנה למאסר אותו אגזור על הנאשם ואקבע כי המאסר הכולל ירוצה בדרך של עבודות שירות.

אלמלא חלוף הזמן הניכר מאז הארוע והעובדה שמאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים, לא הייתי מהסס מלהשית עליו עונש מאסר לריצוי ממש - וגם בנסיבות אלו אינני משוכנע כי אינני טועה בכך שאיני מטיל עליו עונש זה. לצד זאת, אשית על הנאשם עונש מאסר מותנה בגין עבירות דומות, לתקופה משמעותית, אותה לא ניתן לרצות בעבודות שירות, אם חלילה יכשל בעבירה נוספת בעתיד.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 23.11.14 והעבודות ירצו כפי שפורט בחוות דעת הממונה. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות הדבר יעשה על ידי הממונה ללא צורך בצו שיפוטי.

ב. מפעיל מאסר מותנה של ארבעה חודשים אשר נגזר על הנאשם ביום 29.3.09 בת"פ 5406/08 בבית משפט השלום בירושלים. תקופה זו תרוצה בחופף לעונש המאסר שבסעיף א'.

ג. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלפי עובד ציבור, או עבירת אלימות שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של בריחה ממשמורת חוקית או עבירת אלימות שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ה. פיצוי למתלונן קובי גלביסר, עד תביעה מס' 4 בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.2015.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז חשוון תשע"ה, 10 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.